

சிவமயம்.

திருமலைச் சருக்கமென்னும் அரியயன் சண்டை வர்ணிப்பு

இஃது
சிட்டுழுஷ்றடப்பு கிராமம்
V. S. கன்னியா பாவலரால்

இயற்றப்பெற்று
மதுரை சிம்மக்கல் தெரு
புஸ்தக வியாபாரம்

K. K. சண்முகம் அவர்களால்

மதுரை தமிழ்நாடு பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்
காப்பி ரைட்]

1951

திருமலைச் சருக்கமென்னும் அரியயன் சண்டை வர்ணிப்பு

விநாயகர் சரஸ்வதி துதி

ஆணைமுகத்தோனே ஜங்கரனே வந்தெனை ஆதரிப்பா யிதுதருணம்
வினை யோடிலங்குஞ் சரஸ்பதியேயென் வினைகளைத் தீர்த்திடுவாய்
(சபை வணக்கம்)

அவனியில் ஓர்காலம் அரியயனும் புரிந்த அடிப்பிடமல் போர்க்கணக்கையை
சிவரமாய் நங்கிதேவர் மார்க்கண்டேயரிடம் விளம்பிய தன்படியே
எந்தனுக் கைம்பியுதசிகர் ஊர்பெயரை இந்திலக்திற் கூறகிறேன்
சந்ததம் புதுமுந் காரியாபட்டியோரஞ் சார்க்கு தென்பாரிசமிலங்கும்
செட்டு முன்நடைப்பு சுப்பக்கோ னருக்கோர் சிரேஷ்டபுதர் வின்றியவர்
ஏட்டரசன் கோட்டைவளர் கண்ணுற்ற நாயகியை நாடித்து தித்துவங்கார்
ஏன்னவள் தன்னருளால் அன்னைக்குள் முகிர்து அகிலத்திலே யுதிதத
உன்னையா பாவலருங் காசினியோரறியக் கணித்ததோர் வர்ணிப்பை

அதனையான் பாடுகிறேன் அமர்த்திங் குற்றே ரனைவோர்க்குமே சரணம்
இதங் தவறிப் பாசரத்தில் யேதும் பிழைக்குற்றூல் இனக்கமா யதைப்
பொருப்பீர்.

கதை வரலாறு

முன்காலம் மாயோன் பிருகு பத்தினியை முனிந்துயிர் வகைத்ததினால்
உண்ணுற்றச் செய்கையைத் தபோதன ரறிந்து கார்மேகனுக்கோபமிட
[டார்]
தத்தனையோ ஜென்மம் யெடுத்திடுவாய் நீயும் என்பாரியைக் கொன்றதினால்
தத்தமியாள்பாவமது உன்னைவிட் டகலாது உலகுள்ளவரை மீலாது
இவ்விதங்கறி ரிவி ஏக்குரப்போது ஏங்கிமிக நொந்து விஷ்ணு
ரவ்விதமாய் இச்சாபம் நீங்குமோவென்று என்னியே தாமோதரனும்

மனமது கலங்கியேதான் மர்மமாய் யெழுந்து மந்திரகிரிக் கேகிபங்கு வனமடர் குகையிலுள் தவத்தினராய்ச் சிவனை வருந்தியே துதித்திருந்தார் எத்தனை தேவகோடி வருடங்களாக எழுந்திடாமல் வாசுகேவன் பக்தியாய்த் தவமியற்ற நந்தியறிந்ததை பகர்ந்தார் பரமனிடம்

அக்ஷணமே ஈஸ்பர ஜும் அவசரமாகவே அரியோனிடஞ் சென்று பக்ஷ்மாய் யெனையிங்கே பஞ்சாஷூர உச்சரிப்பால் பரந்தாமா ஸ் யழைத்தாய் என் பக்தனுக்கு நீ செய்த துரோகமது எம்மையுன் சார்ந்ததாகும் தன்மையாய் யான்பொருத்தேன் பிருகு ரிவி சாபமதைத் தாமோதாரா

வையக மீதிலங்குங் காவேரியாற்றின் வடக்கரை போரமதாய் [விலக்குதற்கு கலாயம்போல் துலங்கிப் பரமபதமுற்றிடுக் கஞ்சாபுரிக்காரில் வளர்கஞ்சா புரிஸ்பரரை பச்சைமாலச்சுதனே வருந்தி நீ தவம்புரிந்தால் நலம் பெருவாயெனவே நலின்றானாரும் நான் போறேனென மறைந்தார்

அரியோனதையறிந்து அக்ஷணமே யெழுந்து அவனிதனிற் புகுந்து நீரிலங்குங் காவேரி போரங்கஞ்சாபுரியில் நிலையாய் நின்றுமே மாதவனும் கஞ்சாபுரி ஈஸ்பரரை கருத்ததில் நினைந்து கடுந்தவ மியற்றலுற்றார் [தான் வஞ்சக மனதுடையோன் வருந்துவதைத் தெரிந்து வந்தரனார் தோன்றியே என்னவரம் வேண்டுமென விஷ்ணுவிலி சாபமது என்னைப் பிடிக்காதபடி எண்ணால்நீக்கருதி இன்னான் பரியந்தம் இருந்தேன் தவத்திலென்றார் வெறுப்பாகவே ஈசன் விளம்பியதாவதிச்சாபம் விலக்க வெறுவாலும்முடியாது திருமால்வண்ணனே நீகேள் தயவாய்நேகஜென்மம் திரமாயதூாமல்லதான் மச்சமொடு கூர்மூருபம் வராக நரசிம்மமும் மாதவாஹராட்டு தன்வந்தி இச்சையுரும் மோகினியும் நாரதர்பிரிது சனற்குமாரர் இப்பத்தும்ஆயிற் இன்னும் பரசுராமர் கற்கி பலபத்திரர் இயம்புவேன் வாமனர் [பாவமாகு உன்னியே திருஷ்ணராக உதித்திடுவாய் ராமராடு உகந்துமே வியாசராயும்

பார்க்கவராகவேதான் நரநாராயண புத்தர் பாரில் தத்தாத்தி ரேயராயும் தீர்க்கமாய்க் கபிலர் விருஷ்பர்யஞ்ஞாரும் திவ்வியமாய் சுதர்சனர் இப்பதினைந்து ஜெனனமும் யோனிசமாயுதித்து நீ இந்திலத்திலெங்கூவாய் தப்பாதென் நீஸ்பரனார் செப்பி மறைந்தார் தாமோதரனைச் சாபந்துடர்ந்து

மச்சவடிவெடுத்துக் கடலிலுள் புகுந்து மாய்த்தார் சோமுகாசரனை அச்சுதனாரதன்பின் கூர்மசொருபமென்னும் ஆமையாய் வடிவெடுத்து திருப்பாற்கடல் கடையும் மந்திரகிரி மத்தைத்த திருத்தியபைசையாமலேதான் மருப்படாமல் தாங்கி விஷ்ணு வீழாது நிறுத்தியவர் மூன்றானதோர் வதா

[மதி]

வராகனுபம் யெடுத்துப் பாதாளத்திலுள்ளே வையகத்தை யொளித்திருந் திருணியாசனைச் சிதைத்து மாலானபன் நிவாயில் இலங்குகின்றகொம்பதினு

குத்தியே தூக்கிமேலே கொண்டுவந்து மாயோன் கோளாராய் இப்புளியை
பத்திரமாய் முன்னிருந்த பழைய ஸ்தானத்திற் பாங்காயமைத்து வைத்தார்
திவ்வியமாயப்போத் தினகரனுங்கிழ் திசையிலுதித்தவரும் [புனியில்
எல்லியே விரைவாய் மேல்கோக்கி வரும்சமயம் எறிகின்ற அனல்தாக்கிப்

படிந்துற்ற ரீருலர்ந்து பாரில் பிரம்மதேவன் படைப்பதுவஞ் சிறந்து
முடியரசுடன் மஹுவர் முழக்கமாய் வாழ்ந்திடவே முகுந்தன் மனமகிழ்ந்து
இருமாப்புக் கொண்டெழுந்து இருக்கும் பதிவிட்டகன்ற இரணியாசங்

[காரதுமே

திருப்பாற் கடல்சென்று ஆகிசேஷன்மீதில் திருயோக நித்திரை செய்தார்
அவ்விஷயங் தெரிந்து அவசரமாய்ப் பிர்மன் ஆக்ரோஷங் கொண்டுமேதான்
தவ்வியேதான் குதித்துத் தாமோதரஜைப்போய்த் தண்டிக்கத் தான்சினைந்து
தின்னமதாய்த் துணிந்து இச்சைவழி புகுந்து திருப்பாற் கடல்டைந்து

ஒன்னிமிகச் சினந்து மால்வண்ண நேரம் ஊக்கமாய் சின்றயனும்
ஆரடா கெர்வமுடன் ஆழிநடுமத்தியிலே அசட்டையகாய்த் துயில்வோன்
பாரடா கண்சியித்து இங்குற்ற பெரியோரைப் பணிவதில்லை யோடாங்
எழுந்துமே விரைவாய் வந்தென்னைத் தொழுதிவோய் இல்லாதே பாமாகில்

இழுத்துன மமதையை யொடுக்கிடுவேன் பார் இச்சனப் பொழுதினிலே
பாதாளத்தில் மறைந்த பாரத்தைத் தூக்கிவந்த பவசதைக் காட்டியிங்கே
தாதனே நீயுமேதான் சேஷசயனமீதில் தெரியமாய்த் தூங்குகிறோய்
என்றய னுரைத்திடவே யெழுந்துமேயிழ்னு ஏண்டாயென் மகனேயும்

நன்று நன்றென்னேடு யெதிர்த்து வழக்காடுதற்கு நாடியிங்கு வந்தனையோ
ஆதிசிவனேர் நானுன் சிரசைக்கிள்ளியதை அமைத்திடத் தெரியாதவன்
நிதிமிகப்பேசவந்தாய் நிழ்டுரா நீயென்முன் நில்லாதே போய்விட்டா
கற்றகவிக் குகந்த கலைமகளுன்னிடமிருந்தும் கசடறிவுங்காத கேள்வனே

ஏற்றங்கொண்டிங்குவந்து யென்னேடெதிர்க்காரர்க்குமோ உன்வலிமையென
யான்டுரங்கன் பலவிதமாய்ப் பகர்த்திடவே வேதன் பரிகாசமாய் நைகத்து
மண்டில் நீ யேறிவரும் வாகனத்தாலேச்சுனக்கு மறதியோ யுனர்ந்துபாரு
மீறுருக்கொண்டு நீயும் நிந்தியே சாகரத்தில் மிதந்துலாவுந்தருணம்

ஏண்ணைப்பிழித்திக்கியுனை சிவன் கொக்காயுதித்துக் கெளவினதும் அறியாயோ
மாதை நீ யனைந்து நரகாசரஜையப் பூவையாள்பெற்ற தரியாயோ
ாமோதரா புனியைநீயேந்தியவராக்க் கொம்பை தரித்தாரேன் சிவனூர்
ஏன்கு மகனு நீ அல்ல நானுந்புத்திரனு என்னதான் பதில் கூறுகிறோய்

என்லிட்டெறிகின்ற அக்கினிக்கு விறகது தானுகுமோ தந்தையதாய்
ற்றுப்பாருன் நாமிதனில் நா துதித்திட்டாலும் உனக்குண்டோபடைப்புத்
[தொழில்

அந்ததோ ரெஞ்சிரசை அரையிவிஷத்தி லமைப்பேன் அதையிகழ்த்து பேசு
[வந்தாய்
பல்லுயி ரனைத்தையும் பாரில் சிருஷ்டிக்கும் வல்லோன் பணிந்திடுவா
[யென்னையும் நீ

வல்லபங்கொண் டாயானால் யுத்தம் புரிந்திடுவோம் வந்தெதிர்ப்பாய் போர்க்
[களத்தில்

என்றுநான் முகன்கூற யெழுந்துகண் சிவந்து எம்பெருமாள் கோபமுடன்
கின்றிரு புஜந்தத்தி நாலுன்னை வேதாவே நினைக்கிறேனென் பின்னையென
மன்றில் வுலகனைத்தும் என்றுள் எடக்கமது மக்களுள் நீயொருவன்
அன்றிலே நில்லைபோடா திருடனைப் போலால் ஆக்ரமித்துப் பேசாதேயென
ழுமன்முன் னிவ்வாறு பாண்டுரெங்கப் பெருமாள் புன்சிரிப்பதா யுரைக்க
தாமோதரனுடைய குறிப்பையறிந்து மிகத் தாஷ்டிகமாய் நான்முகனும்
கடுஞ்சொற்கள் தான்பகரக் கேட்டுநெடியோலுங் கைகலங்து சண்டை
[செய்தா]

வடுசில்லா மார்பதனைத் தட்டிப்புய வலிமை வல்லபங்கள் தான்பேசி
திடாந்தீண்டு நாரண்தும் சிங்கக்குட்டியைப்போல் திசைமுகனைப் பாய்ந்த
விடாகம் போல்சிறிதியோன் சினங்கொண்டு வியலைனைத் தான்திக்கட்டே
கெட்டியாய்க் கைகோர்த்து முன்பின்தள்ளிக் கீழ்மேலாய்க் கூற்றிலும்து
எட்டிப்பிடித்திழுத்து இருவருமாய் நேர்ந்து ஏகப்பிரபல்யமதாய்
முட்டியே தௌரியமாய் யொருவருக்கொருவர் மோதியே நிலைகுலில்ந்து
அட்டகாசத்துடனே வெற்றிவெற்றி யென்று அரியோனும் வேதனுமாய்
மட்டங்காப் போர்புரிந்து புடவியது குலுங்க மாயவன்றன் மார்பினிலே
விட்டாரோர் குத்ததுவும் நான்முகத்தோனும் விமலனதுடைத்தட்டியேதான்
கெட்டியாய்க் கைமடித்து பிரமன் முதுகிற் கிட்டும்படி தாக்கிடவே

மாயவனையேதூக்கி விண்ணில்கிருகிரென மகாப்பலமாய் விட்டெரிய
வாய்வுஸ்தம்பனமாய் நேருக்கு நேராய் வந்துநின்ற கேசவனும்
கோர்த்தந்தப் பூமீனையும் பிடித்துமேயிமுத்து குபவன்திகிரி போல்சற்றி
வீரத்தனமாக தொந்தயுத்தஞ்செய்து விஷ்ணுவும் அயனாகும்

செவ்வியிகனல்பறக்க நறநமெறனப் பறக்கித்து சினங்கொண்டு கொடுஞ்சரமா
தவ்வியிருபேருங் கையோயாமலே தாக்கித் தன்னன் சமர்த்துடனே
கொடுஞ்சமர் தான்புரிய அண்டங்கிடுகலங்க குவலயமெல் லாங்குலுங்க
மடுவும் நீராழியுமே வற்றியே யுள்ளாடங்க மகாப்பெரும் போர்புரிய
பிரமாவுங் கோபமதாய் ஆதிசிவனேர்காலம் பிரியமுடனே கொடுத்த
திரமான சிவப்படைக் கலத்தையன்னேரங் தீவிரமதாயெடுத்து

கொடுமரத்தில் நானேற்றி விஷ்ணுமார்புக்குநேர் குறிவைத்தங்கெய்திடவே
நெடுமால்லதையறிந்து பிரமாண்டக் கோபமதாய் நெஞ்சில்லை ராக்யமுடன்
மாசுபுகள் பூசரரும் யெங்ஙாளும் போற்றுகின்ற மணிவில்லைத் தானெடுத்து
தேசசுடன் நிறுத்திப் பூஜைசெய்துரிய ஜேபதபங்களை முடித்து

வாசமதுதிமிர்ந்து தாம்தாமெனக்கமமூழ் வரிவில்லை குகந்த
சுசனால் முன்கிடைத்த சிவப்படைக்கலத்தை எடுத்தந்த நாணில்லைவத்து
விட்டார் பகுதியிலை அபன்மார்புக்குநேராய் விமலனை நூ மாயோன்
கட்டுக்கடங்காதபடி விஷாக்கினிகளபறக்கக் கார்மேகனெய்த பாணமது

நான்முகத்தோன்தொடுத்த அஸ்திரத்தோடு நாடியொன்றே டொன்றும்
தான்சிதறி இங்கிலத்தில் யெங்கும்வடவாக்கினி தலையக் கிளம்பியங்கே
பார்ப்பாரென வெடித்து ஆங்காங்கதுகள் பலமான போர்புரிய
திமர்த்திமிரெனவே வெடிக்கின்றசப்தம் திசைகளெட்டும் நடுநடுங்க

சரங்கள் மழைமாரியதாய் யெத்தனையோகோடி சங்கமாய் வகைபிரிந்து
உரங்கொண்டு போர்புரியும் வல்லபங்கண்டு உரைப்பதற்கு நாவுமில்லை
இருவர்விட்ட பாணமுமே ஒருவர்கொடுத்ததால் இணைத்துக்குந்த அஸ்திரங்கள்
பருவகாலத்திட்டபோல் ஒன்றுக்கொன்று மேரதிப் பாய்க்குடும் அகாயமதில்
எங்கும் அக்கினிமயமாய் ஊடுருவஞ்சுக்களை எரித்துத்தனலாக்குவதும்
வெண்கோபங்கொண்டு மட்டுப் படாதபடி விசிரியதிக்கிறதும்
மூல்திப்பதாகவேதான் பாணங்கள் செய்யுத்தமதை முனிவர்முதலானவரும்
நிழ்கரித்து மேபார்த்து சிலைகுலைந்தவர்கள் சின்றுமனங் கலங்கிடவே

மால்வண்ணனவரின் புத்திரன் பூமதுமே மனமொப்பிவிட்டபகுதி
தோல்வியடை யாமலேதான் எத்தனையோகாலம் துன்புற்றது கீழ்நோக்கி
இனிமே வவரவர்கள் எதிரிகளைக்கண்டு யெரிப்போ மென்னினைந்து
துணிவாய்ப் பிரிந்தவைகள் ஒன்றுசேர்ந்திடாமல் துள்ளிவிளை யாடிவரும்

அஸ்திரங்களை யறிந்து அசரர் முதலானவரும் அங்கந்தி தேவருமே
வில்வேசனிடத்தினிலே சென்றுதாழ்பனிந்து விளம்புவார் சன்னடவிபரம்
பாலாழிமாயவர்க்கும் நான்முகத்தோலுக்கும் பகுத்தறிவிப்போதில்லை [மாய்
பூலோகந்தான்றிய நான்பெரியோன் நீபெரியோ நெனப் புகன்றிரு பேர்களு
மகேஸ்வரபாசுபதா அஸ்திரங்களைவிடுத்து மகாக்கொலைகளுண்டாகப்பீரி
போகிறூர்கள் போனிருக்கு கணைகளின் வேகமது பொல்லா அக்கினிச்சவாலை
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் பொருக்கமுடியாது மாயனயனுர் தொழிலும்
திண்ணமாய் நடவாது சாம்பவழூர்த்தியெனத் தெண்டனிட்டா ரெல்லோ

சிவனுமே தேவர்களைக் கண்டுமனமகிழ்வாய்ச்சிரித்துரைப்பா ரச்சமயன் [ரும்
தவறியவர் சிரசிலுற்ற தாழும்பூவதுவந் தலைகீழாய் வந்திடவே] [மின்]

[இன்]

விடைகொடுத்தவர்களுக்கு வேண்டிய விதங்கள்சொல்லி விரைவில் துப்பிய கடைக்கண் கூர்ந்தேசிவனுர் உழையவளிடங் கனிந்துரைத்தா ரவ்விஷயம் பதிவிரதா சிரோண்மணியே படைப்பவதுங் கார்ப்பவதும் பலிகொண்டார்க னேயானால்

தினிசூழம் புனியில் சிலைசிற்பதெவ்வாறு நீவிடைகொடைன் நீஸ்பரதும் அனுகித்திருப்பாற் கடலில் அரியன் போர்புரிவதை அருகில்போய்த் மதுவர்ஜெனனமதுமறைவுபடுமெனவே மனதுன்சினைந்தாசிவன் [தான் றிந்து அக்கினிக்கம்பமதாய் அடிமுடிதோன் ரூமலேதான் அவ்விருவர் யுத்த நடு மதியத்தில்

பக்கமாய்ப் பொருதாதபடி அனல்விட்டெறிந்திடவே பதைபதைத்

[கரியயன்துயரடைஞ்து

கையிலுற்ற அஸ்திரத்தை கிழேவிட்டெரிந்து கிளேசமுற் றேங்கினின்ற வையகம் புகழ்ந்திடவே அரியயனுஞ் சபதம் வைத்துறதி கொண்டதாவது அக்கினிக்கம்பமதின் அடியைமாயோனறிந்தால் அவரைப்பூமன் பணிவ

[தாயும்

எக்கியுர் முடியதனை அயன்கண்டாலரி தொழுவதாயும் இசைந்து முறி [வைத்திருபேரும்

யன்றி ரூபமெடுத்து பால்வண்ணலுமே பார்தனையே துளைத்து இயன்றவரை போய்ப்பார்த்தும் இயலாமல் விஷ்ணு ஏங்கிவெளிவந்து அயனன்னப் பகுவி வடிவதனைத்தாங்கிபவர் ஆகாயம் யேகினரே [கின்றூர் புயற்காற்றுயங்கிருந்து புறங்காட்டிவந்ததாழம் பூவதைக்கண்டு நான் [முகனும்

ஆதன மூர்த்தியரின் திருமுடியைக்கான ஆவலுடன் போகிறேன்கான் கேதகியே நீயுமேதான் யெங்கிருந்து வருகிறுப் கிருபையாய்ப் பதில்

[கூறெனவே

புஷ்பமது தானறிந்து வேதனிடத்தில் புன்சிரிப்பாய்ச் சொன்னதாவது விஸ்வேசன்றன்முடியை விட்டுப்பிரிந்து சீருநாள் விண்கடந்து மன்கான முடியாமல் யான்தவிக்கும் வேளைதனிலேநி முக்கண்ணன் செஞ்சடையை கடிதாய்ப்போய்த்தான்பார்க்க இயலாதெனவே கனிந்து தாழம் பூவரைக்க விதியோன்கேதகியைக் கூர்ந்து உன்னைச் சிவனுர் வேண்டியென்னேடனுப்

[மியதாய்

சிதியற்ற சாட்சியது சொல்லென்றுக் கெஞ்சி நீ இவ்வாபத்துக்குதவுமென மன்றில் சின்றில்விதமாய் இயம்பிடு சகோதரனே மாதவனெதிரே நீயும் நட்டு நன்றுதானெனவே நாட்டிலுள்ளோர் மகிழ நாரனைனைப் பணிவா [னென

அவ்வார்த்தைக்கே இணக்கி கேதகியும் வேதனுமாய் அடிவாரப்புவிசில் [வந்து

எவ்வியடிகானுதியக்கிப் புசிமிலுற்ற விஷ்ணுவிடம் எவ்வாறியம்பினது
 [கேதகியென்றால்
 எந்நாலும்யீசனுட சிரசதனிலோயான் இணைப்பிரியாதே இருந்தேன்
 வண்ணமுடி காண்பதற்கு பிரமனங்குவந்தவிபரம் வழுத்துதற்காய்
 [இங்குவந்தேன்

என்றதுதாழ்ப்பூவும் பியம்பியதே பொய்சாக்கி ஏற்றவாரிசையுடனே
 விண்டதை சிச்சயமாய் மாலோலுந்தான நிற்கு வேகமாய்க் கிளேசமுடன்
 எழுந்தமே மாயவனும் நான்முகனைவனங்க எத்தனித்தா ரச்சமயம்
 மழுவேந்துங்கையுடைய பரமேஸ்பரனாரும் மகாக்கொடுங் கோபமுடன்
 மலையாய்பெரிந்தகம்பம் மாரிச்சயரூபமதாய் மகேஸ்பர ஞாவரும்
 காளையதின்மீதேறி அரியயனிருவரின் கண்முன்பு தோன்றியவர்
 கேதகியைக்கூர்ந்துமேதான் யேதுரைத்தாரென்றால் கேடுகெட்டபுஷ்பமே
 வாதுக்காய் வேதனெந்தன் சிரசைக்கண்டாணனப் பொய்வார்த்தையைப்
 [பகர்ந்ததினால்
 ஆலயத்திற்காகாமலுன்னை யாரோரூவரனிந்தாலும் அவர்களுக்கு மனை
 [மின்றியேதான்
 நிலைகடந்தாருக்கப்பால் வசித்திடுவாய் நிஷ்டுராநில்லாதே போர்வான்
 [னென்றவுடன்

அவ்விஷயம் அறிந்து தாழம்பூவானதும் அவரடிபணிந்திடவே சிவதும்
 எவ்வலகி லும் உன்னை யென்பவாதிப்பார் எழுந்துபோவென்றதன்பின்
 பிரமன்றனைப்பார்த்து பொய்யான சாக்கியொடு பேதகமாய் எனது
 சிரசதைக்கண்டதுபோல் விஷ்ணுவை எமாற்றஞ் செய்ததாலுனையெவரும்
 துதித்துமேபோற்றுமல் கோவில்குளமில்லாது துஷ்டாபோவாயென்றர
 சதிசெய்யவேககருதி பைரவியையழுத்துச் சரிசெய்நீ யென்றனரே [ஞர்
 அக்குறிப்பைத்தானரிந்து ஆயுசத்துடனே அங்குதோன்றிப் பைரவியும்
 பக்கமதில் சின்றதோர் வேதாவின்ஜூங் தாவது தலையை
 கத்தியால் வீசிடவே சிரசதுகீழ்விழக் கதறியே அயனாரும்
 பைரவியின் பாதமதை பணிந்து விதியோன் பகருவாரோர் வசனம் [வே
 விரைந்து பொய்தாலுரைத்த சிரசறுபட்டதினியெளை விட்டுவிடுங்களென
 அவ்விதம் பிரமன்கூற ஆக்ரோஷங் கொண்டுசிவன் அன்னவரைக் கொன்
 றடவே முயன்றுர்

தவ்வியப்போவிஷ்ணு அதையறிந்தீசனின் தாழ்பணிக் தேதுரைப்பார்
 அயனூர்தனைவனதைத்தா லவனியிற் ஜனனம் அவதரிப்ப தெவ்வரை [மென்
 தயைசெய்து விட்டிடுங்கள் தலையறுபட்டதுடன் தப்பித்துப் போகட்டும்
 அதற்கணங்கி ஆதிசிவன் அரியோனைப்பார்த்து அன்பாக பேதுசொல்லார்

இதமுடனுண்னை இங்நிலத்தி லுள்ளோர்கள் ஏற்றித் துதிப்பதோடு ஆலயமமைத்துனக்கு பொங்கல்களைவேத்தியம் அனபாயவனியிற்செய்வார் நிலமேகஸாமளா யுன்னெதாஸ்தானம் நிசெல்லென்றேகினூரீசன் [கள் அன்றமுதலெங்காரும் அயனுக்குக்கோவிலற்றுவரைத்து தியாமலெவரும் நன்றிகெட்டகேதகியும் நாட்டிலைக்கோவிலுக்கும் நாட்டமில்லாதாகின்தே அரியயன்சண்டைதனை அறிந்தோர்க்கும் வாழி அதைப் படித்தோர் [கேட்டோர்க்கும்வாழி கிருபையுடனிசைத்தோரும் இதை அச்சிலிட்டோர்க்கும் வாழி கிருஷ்ணனை துதிப்போர்க்கும் வாழியதே.

அரியயன் சண்டை வர்ணிப்பு முற்றிற்று

சுபம்!

சுபம்!

சுபம்!

இதற் பிழை திருத்தியவர்

மா. க. மு. கருப்பணக் கோனூர், அம்பலத்தாடி சிலைமான், P. O.

இதை அச்சிடும்படி கேட்டுக்கொண்டவர்கள்

1	ஸ்ரீமான் உ. பொன்னுச்சாமிக்கோனூர், மந்திருளம், திருமால்புரம்
2	,, S. ராமச்சந்திரன், கடுக்காக்குளம், நாலூர் P. O. [P. O.
3	,, M. செல்லக்கோனூர், அல்லிக்குளம், அருப்புக்கோட்டை P. O.
4	,, K. சின்னச்சாமி பூசாரி, திருக்கர், திருப்பரங்குன்றம்.
5	,, S. R. முத்துராமலிங்கக் கோனூர், ஜாரிசித்தாலங்குடி, சிலக்கோட்டை தாலுகா.

— புத்தக விளம்பரம் —

	ரூ.	அ. ட.	பை.
ஸ்ரீ மகாபாரத வசனம்	25	0	0
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனம்	15	0	0
திருவினோயாடற் புராணம்	5	0	0
ஆதிபர்வம்	5	0	0
விக்கிரமாதித்தன் கதை	4	0	0
ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்	5	0	0
விராடபர்வம்	3	8	0
தருமர் அஸ்வமேதயாகம்	2	8	0
பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்	1	8	0
அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை	1	8	0
மதனகாமராஜன் கதை	1	8	0
வைகுந்த அம்மாளை	1	8	0
அல்லியரசாளிமாலை	1	0	0
நளச்சக்கரவர்த்தி கதை	1	0	0
நூத்தினன்தூது	1	0	0
கோவிலன் கதை	0	12	0
சித்திரபுத்திரன் கதை	0	12	0
மயில்ராவணன் கதை	0	12	0
கர்னமகாராஜன் சண்டை	0	12	0
தேசிங்குராஜன் கதை	0	12	0
மதுரையீரன் கதை	0	12	0
நல்லதங்காள் கதை	0	12	0
சிறுத்தொண்டபத்தன் கதை	0	12	0
வணி ஏற்றம்	0	12	0
குருடபுராண வசனம்	0	12	0
புவனேங்கிரன் அம்மாளை	1	8	0
மின்னெனி குறம்	0	12	0
துரோபதை குறம்	0	12	0
பவளக்கொடிமாலை	0	12	0
மரியாதைராமன் கதை	0	12	0
வாலிமோக்ஷம்	0	12	0

— இன்னும் மற்ற தேவையான புஸ்தகங்களும் வேண்டுவோர்

நேரிலும் வி. பி. மூலமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

K. K. சண்முகம்
புக்ஜெல்லர் & பிக்சர் மேர்ச்சண்ட்
சித்தூர். காளனிக்குடி மார்க்கடம்
மதவநாயக்கனுர் போஸ்டு